

Yüreği Ak Bahtı Kara Kadın Bahtiyar

– Nilüfer Dursun · 07 Mart 2011

Adı kadar bahtiyar olabilseydi keşke...
Ne çocukluğu çocukluk,ne gençliği gençlikti,
Dertlerle ,acılarla geçip gitti ömürcüğü...
Yemeği ,anacığının bağlardan bahçelerden topladığı otlardan
Asker giysilerindendi yer döşeği .
Çileler zincirine birkaç halka eklenmekten öte
Değişen pek fazla bir şey olmadı evlilikle hayatında.
Çalışamaz,eve ekmek getiremez hale gelince
Günlerden bir gün kocası,
Doyurmayı üstlenmek zorunda kaldı evdeki aç boğazları.
Oğlu yeni gelini başına atıp da gidince askere
Yetmemeye başlamıştı ev temizliğinden kazandığı
Birkaç kuruş akçe...
Bahtiyar'cık kurşun döküp ,fal bakmaya soyundu
Ek iş olarak bu kez de...
Torunu büyüye dursun,gelin durucu değildi artık o evde.
İlk mektebe başlamasına birkaç ay kala Kutay'ın
Tek kelime etmeden vurup kapıyı çekip gitti bir gece.
Torununa annelik etmek de babaanne Bahtiyar'ın
Yorgun omuzlarına yüklendi böylelikle.
Ne öldürdü,ne ondurdu onu bu hayat...
İyi yürekli,insan canlısı birkaç kişinin yardımlarıyla
Sürdürüyor hayatını kör topal,
Kendi bahtsız yüreği ak kadın gibi kadın Bahtiyar....

Nilüfer DURSUN